

Over stempels, brieven en tarieven – afl. 172

Kees de Tippelaar

In een vorige aflevering (170) schreef ik over Leonard Corneille Dudok de Wit. Dat was naar aanleiding van een ansichtkaart die ik in een partijje poststukken aantrof.

Toen ik op internet ging zoeken, kwamen er meer kaarten tevoorschijn die door deze bijzondere man verstuurd werden. De mooiste staat hieronder, verstuurd in november 1898 van Breukelen naar 's-Hertogenbosch. Tarief van 2½ cent. Op de beeldzijde bevat de kaart enige mededelingen en daardoor kon hij niet tegen drukwerk tarief verzonden worden.

Beeldzijde van de kaart op de vorige bladzijde

De adreszijde van deze kaart lijkt sprekend op de kaart die ik in een vorige aflevering liet zien. Weer een wonderlijke adressering: 'Het prentbriefkaarten wonder schatje R. Martens'. De aanduiding in de linkerbovenhoek is dezelfde als op de kaart van 14 maart 1902 en komen we ook op andere kaarten tegen.

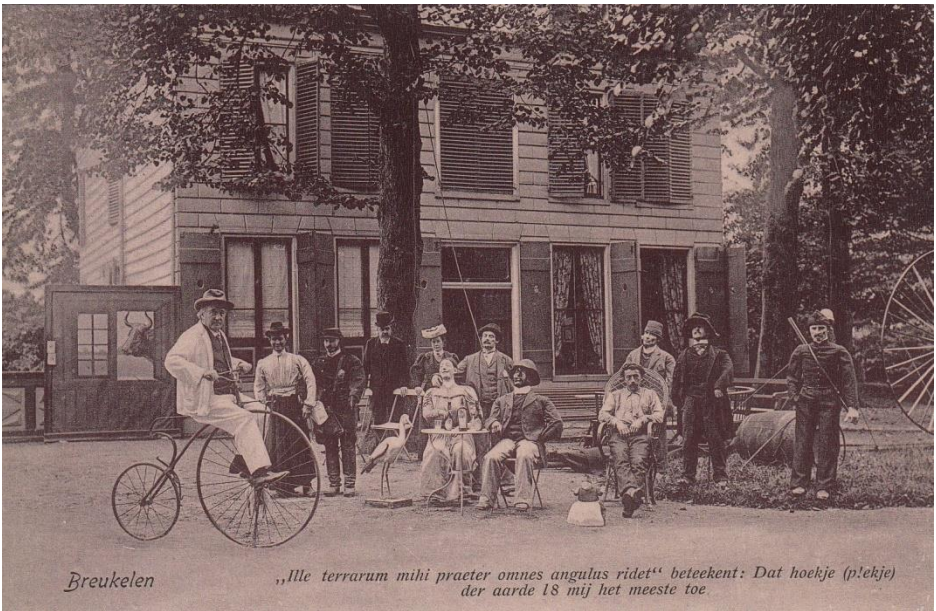
Ciconiae Sedes (Het tehuis van den Ooievaar) Slangevecht Breukelen

L. L. G. J. de Wit.
(Kees.)

In Breukelen was Kees een beroemdheid; het standbeeld in het dorp is daar een stille getuige van. In zijn landhuis had hij een museum ingericht, met allerlei voorwerpen die hij op zijn wandeltochten in verre streken verzameld had. In de tuin van zijn villa nestelde een ooievaar.

Over Kees werden vele anekdotes verteld, vooral over de rare dingen die hij bedacht om andere mensen in de maling te nemen. Zo had hij een oprolbaar zebrapad gemaakt waarmee hij automobilisten in en rond het dorp verraste. Van het wassenbeelden museum in Amsterdam had hij een aantal poppen

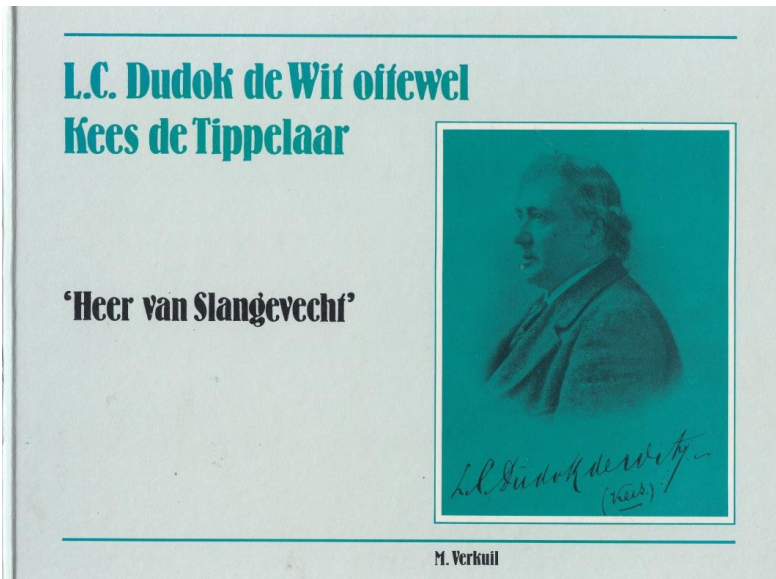
gekocht die ook door hun afmetingen levensecht waren. Hij had er een paar opgesteld langs de oever van de Vecht, mooi achter zijn huis. Toen er een boot aankwam, gooide hij één van die poppen in het water, riep luidkeels om hulp en sprong er zelf achteraan. Aan boord van het schip heerste grote consternatie, de stuurman draaide bij en probeerde hulp te verlenen. Maar Kees had inmiddels samen met zijn tuinman 'de drenkeling' gered en dankte de bemanning hartelijk voor de aangeboden hulp.

Breukelen

„Ille terrarum mihi praeter omnes angulus ridet“ beteekent: Dat hoekje (p.lekje) der aarde is mij het meeste toe.

Kees (op de fiets) met zijn poppenverzameling voor Huize Slangevecht

M. Verkuil schreef een mooie biografie over Kees de Tippelaar (1985)

John Dehé